

VENNER I 60 ÅR

TIDEN HAR
INDHENTET
VDK

DanmarkKina

友

*"Hvad er et navn?"**Den blomst, vi kalder rose,
vil dufte lige så sødt, hvad end den kaldes."*

Sådan skriver Shakespeare i *Romeo og Julie*.
Hvad er et navn? I foreningens hovedbestyrelse
har vi det seneste års tid tænkt en del over
netop foreningens navn, Venskabsforbundet
Danmark-Kina. Der er to ting i det:

Dels har vi en oplevelse af, at vi ind imellem
skal tackle, at nogle opfatter ordet venskab i
sammenhæng med Kina som noget odiøst,
som om man som ven pr. definition er ukritisk.
Mærkeligt nok står Dansk Australsk New
Zealandsk Venskabsforening ikke med det
samme forklarelsesproblem ...

Dels er det rent praktisk et noget tungt
navn og lyder gammeldags.

Vi har derfor besluttet, at vi vil kalde os
DanmarkKina, DkK. Skal der mere til, så bruger
vi Landsforeningen, for det er med til at forklare,
hvad vi er. Vi har ikke ændret vedtægterne,
nu prøver vi navnet af i praksis først.

Der er ingen intention om at ændre formåls-
paragraffen, hvori ordet venskab indgår,
for venskab er fortsat grundholdningen:
Gensidig respekt og forståelse.

Vores logo er ligeledes det samme,
det kinesiske tegn for venskab.

Vi tager gerne mod kommentarer eller
forslag vedr. foreningens navn.

Julie Brink

Det bliver lettere og lettere at skrive jubilæumsartikler om
Venskabsforbundets historie.

Begyndelsen i 1952 som Selskabet for Kulturel Forbindelse med
Kina, var i strid modvind i en tid, hvor kommunistforskrækkelsen
spørgelse strøg sine kolde fingre over USA og den øvrige Vestlige
Verden. En modig start, men også en start, der netop fokuserede
på den kulturelle forbindelse, – ikke den politiske. Der var fokus på
arkitektur, litteratur, kunst.

Personerne bag kunne nok sympatisere med Folkerepublikken,
det var jo dog kommunisterne, som havde taget teten mod japaner-
ne, og det var kommunisterne, som havde forenet landet efter 40
års splittelse mellem krigsherrer, – og endelig var det kommunisterne,
som slog ned på korrupsion, løftede folket ud af den dybeste fat-
tigdom, og i det hele taget stablede Kina på fode som et land, én na-
tion, en ligeværdig nation med Verdens øvrige.

Det var løfterigt, men Selskabet blev alligevel etableret på det
faste grundlag: Kulturen, folket, historien som historie.

Vindene i 1960'erne og 1970'erne var ikke meget mildere, og slet
ikke under Kulturrevolutionens storm. Tiden havde ganske vist ført
til en større interesse for Kina, – dog mest en politisk interesse – så
foreningen lavede knopskydning til interessegrupper og mindre af-
delinger, der til sidst blev fast organiseret under det nye navn Ven-
skabsforbundet Danmark-Kina.

Let var det ikke. De vandtætte skotter mellem den politiske inte-
resse og den mellemfolkelige interesse udtrykt i ordet 'Venskab' var
ikke helt tætte. Et stort antal af de nye medlemmer var tilknyttet Ki-
nasympatiserende politiske fraktioner, udviklende sig fra MLE via
KFml til KAP, så det kunne umiddelbart være nærliggende at spæn-
de VDK for den politiske vogn.

Det skete ikke. På tværs af mange interne diskussioner og verba-
le slagsmål fastholdtes det mellemfolkelige grundformål lykkeligtvis.

Efter en slags dødvande, eller rettere stilhed, i 1980'erne, har de se-
neste tyve år ført til, at tiden har indhentet VDK.

Kina har åbnet sig, mere og mere. Danskerne har åbnet sig for
Kina. Ikke for Kinas politik, men for Kinas folk, historie, landska-
ber, kultur. Der er jo nu næsten ikke en rejsende med respekt for sig
selv, som ikke har lagt nakken tilbage for Himlens Tempel, eller kig-
get dybt ned fra Den Store Mur, eller rystet hovedet i beundring for
terrakottakrigerne i Xi'an, – for slet ikke at tale om den ultimative
afslapning, hvile og sjælelige mæthed, som det giver at bevæge sig
rundt mellem Guilins og Yangshuos sukkertopbjerge.

Tiden har indhentet VDK i den forstand, at VDK's formål nu er
opfyldeligt og opfyldes. Hver dag. Danskere og kinesere mødes. Lat-
ter og smil breder sig. Det umiddelbare venskab opstår. Og ligger
lejret i erindringen, selv om vi aldrig ser mennesket mere.

Spørgsmålet kunne så være: Er der brug for et VDK mere?
Og svaret er: Ja!

I foreningens første ti-femten år bestod opgaven især i at fortælle og skrive om det gamle Kina og at lukke lidt op for det nye.

I 60'erne og 70'erne var hovedopgaven at formidle kinesisk materiale, som det skete ved arrangementer og fra vore to butikker i København og Aarhus. Der var få eller ingen steder, hvor de kinesiske synspunkter, de politiske og de samfundsoplysende, blev viderebragt.

Det var også Venskabsforbundet, der stod som vært ved en række spektakulære kulturelle besøg fra Kina: Akrobater, Wushu, Tibetansk sang og dans, Bondemalerier, Porcelæn. Med den yderligere åbning af Kina var det VDK, som var blandt de første til at arrangere rejser i Kina.

Alt dette skete i et godt samarbejde med Den kinesiske Ambassade i København og med Det kinesiske Folks Forening for Ven-

skab med Udlandet (CPAFFC). Kina benyttede VDK som en mulighed for at åbne op for Kina, men aldrig på en måde, så VDK blev 'nyttige idioter'. Heller ikke, når Kina inviterede venskabsdelegationer til landet.

I dag er aviser og tv fyldt med stof om og fra Kina. Alle kan rejse til Kina. Alle har adgang til oplysning om alle aspekter af Kina. Men for VDK er der tre opgaver, som stadig løftes.

Den første er naturligvis udgivelsen af dette tidsskrift, hvor stort og småt belyses, oftest med det mellem menneskelige aspekt.

Dernæst er det den årlige fest ved kinesisk nytår, som afholdes i Musikhuset i Aarhus, og som tiltrækker mellem 3000 og 5000 mennesker til en festlig, gratis sammenkomst, med sang, musik, taiji, foredrag, akupunktur, antikviteter, mahjong, boder af mange slags, nudler. Kort sagt: Kinesisk farverigt

nytår i den varmt pulserende blanding af herboende kinesere og herboende danskere.

Endelig har VDK fortsat en langtvarende næsten usynlig opgave, nemlig at tage mod kinesiske delegationer af enhver art, og tage imod på den måde, at VDK formidler adgang til danske virksomheder, institutioner, og især: danskere. Vi gør gengæld for den megen åbenhed, som VDK og danskere har mødt i Kina.

60 år er et rundt år i Kina. Det er fuldbyrdsdelingen af den rullende cyklus, som består i 12 dyretegn og 5 elementer. 12 x 5 i årligt skiftende konstellation. De år er Kina og Venskabsforbundet Danmark-Kina gået gennem – sammen.

Tillykke.

Selskabet for Kulturel Forbindelse med Kina blev stiftet i november 1952 efter en delegationsrejse til Kina. Med på rejsen var selskabets første formand, arkitekt Hans Hansen, der ses til venstre. Også folketingsmedlem Else Zeuthen (R), der ses i midten, var med fra starten.

Her modtager de den kinesiske sundhedsminister Li Fehshuan.

Gennem årene har der været en del misforståelser omkring foreningens virke. I 1965 fremsætter bestyrelsen en "Meddelelse til offentligheden" og opretter en Støtteliste.

**SELSKABET
FOR
KULTUREL
FORBINDELSE
MED
KINA**

**TIDLIGERE ARTIKLER I DANMARK-KINA
I ANLEDNING AF JUBILÆER (KAN REKVIRERES):**

- Abell, Kjeld: I de ansigter er tvivlen hjemløs (1977, nr. 33, s. 6-7)
- Lundbæk, Knud: Venskabsforbundet før og nu (1977, nr. 39/40, s. 7)
- Arctander, Philip: Viden er grundlag for venskab (1977, nr. 39/40, s. 14)
- Østergaard, Lise: Udbytterige forbindelser (1977, nr. 39/40, s. 14)
- Lundbæk, Knud: Kina Danmark 30 år (1982, nr. 73, s. 4)
- Brink, Julie: VDK har en fremtid (1991, nr. 18, s. 8)
- Arctander, Philip: Om behovet for venskabsforbund (1992, nr. 19, s. 16)
- Brink, Julie: Ven med Kina (1999, nr. 47, s. 20)

[citat fra Meddelelse]

"Foreningen identificerer sig ikke med den kinesiske politik, men ser det som sin opgave at udbrede kendskabet til det kinesiske synspunkt på kulturelle, sociale såvel som på politiske områder. Denne indstilling udelukker ikke kritisk stillingtagen til den ene eller den anden side af kinesisk politik eller samfundsliv, men Selskabet ser det som sit hovedformål ved et organiseret oplysningsarbejde at hjælpe med til at skabe grundlaget for en større forståelse for de kinesiske problemer og for den rolle, som Kina vil komme til at spille i fremtidens verden.

Bestyrelsen."

STØTTELISTE

Følgende kendte personligheder fra forskellige områder af dansk kulturliv har givet os tilladelse til at anvende deres navne til støtte for det i den overfor stående Meddelelse til Offentligheden omtalte oplysningsarbejde:

GUNNAR ANDREASEN
IDA RACHMANN
AAGE BERTELSEN
SAR BERTELSEN
G. BILLMANN PETERSEN
PALLE BIRKELUND
JULIUS BOMHOLT
H. C. BRANNER
ELIAS BREDSORFF
R. BROBY-JOHANSEN
P. BRØGE
JØRGEN BUCH
THOMAS CHRISTENSEN
CHER. CRONE
F. DALHOFF
F. DAM
J. DICH
F. DOLLERUP
H. DONS CHRISTENSEN
NIELS FERLOV
E. FICHER
MOGENS FOG
C. O. GJERLØV-KNUDSEN
P. V. GLØB
KNUD HANSEN
VILJUM HANSEN
SVEND HAUGAARD
WILLIAM HEINERSEN
H. HOLYER
FINN HOFVING
WERNER JACOBSEN
FRODE JACOBSEN
KNUD W. JENSEN
SVEND JOHANSEN
S. JUUL ANDERSEN
VIGGO KAMPMANN
BOSSÉ KOCH
HERMAN D. KOPPEL
OLE KRARUP
POVL KRISTENSEN
JENS LINDHARD
P. G. LINDHARDT
VILJARE LUNN
K. E. LØGSTRUP
AAGE MARCUS
HENNING NYSTAD
OLAF PEDERSEN
KNUD POULSEN
K. RAJDEK SCHMIDT
POUL REUMERT
AAGE SCHUCHT
THOMAS SIGSGÅRD
MORTEN SIMONSEN
L. C. SROG
AAGE SROG HANSEN
JOHN SLOK
PALLE SØRENSEN
EPHAR THOMASSEN
EDWIN TIEMROTH
E. TRANSEKJÆR RAMMENSEN
AKSE UNDERMANN
TAGE VOIS
E. WARBURG
MOGENS ZILLER

Ingeniør, Harboøre
Overbibliotekar, Kolding
Rektor, Århus
Scenearkitekt, København
Arkitekt, professor, København
Rigsbibliotekar, København
Fhv. kulturminister, form. I folketinget, Roskilde
Dr. phil., Cambridge
Forfatter, København
Civilingeniør, dr. techn., Nærum
Domprovet, Århus
Redaktør, Århus
Afdelingsleder, dr. med., København
Redaktør, mag. art., København
Højskoleforstander, Birkerød
Professor, Århus
Redaktør, dag-art., Slangerup
Biskop, Ribe
Rektor, København
Overinspektør, universitetslektor, København
Professor, København
Arkitekt, docent, Birkerød
Professor, dr. phil., Rigsantikvar, København
Højskoleforstander, Askov
Civilingeniør, København
Formand, M. F. St. Restrup
Forfatteren, Thornhøvn
Professor, København
Komponist, København
Museumsinspektør, København
Fhv. minister, København
Direktør, »Louisiana«, Humlebæk
Teaterleder, København
Højskolelærer, Askov
Fhv. statsminister, København
Kirkeinspektør, København
Komponist, professor, København
Universitetsadjunkt, København
Professor, Århus
Professor, Århus
Professor, København
Professor, Århus
Forfatter, Hørsholm
Redaktør, cand. jur., København
Docent, Århus
Redaktør, København
Professor, Århus
Kgl. skuespiller
Redaktør, København
Professor, Holte
Professor, East Grinstead, England
Forfatter, Århus
Forfatter, Askov
Professor, Hørbæk
Arkitekt, professor, København
Forfatter, København
Skuespiller, Lyngby
Professor, Virum
Tegner, København
Læge, Christianse
Professor, København
Maler, Sønderup